ظرفیت نرولوژیک و تطابقی نوزادان پس از عمل سزارین با تیوپنتال سدیم حین القای بیهوشی

دکتر میترا جبل عاملی ^{*}، دکتر هاجر براتی ^{**}، شراره طاهری ^{***}.

* دانشیار گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

** پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

*** کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پز شکی اصفها ن

تاریخ دریافت:85/8/28 تاریخ پذیرش: 86/8/7

چكىدە

مقدمه: ظرفیت تطابقی و عصبی (NACS یا Neurologic and Adaptive Capacity Score) یا (NACS) نـوزاد، یک نمرهبندی برای ارزیابی تأثیر داروهای مصرفی مادر بر نوزاد است. هدف از مطالعه ی حاضر تعیین

روشها :

يافتهها:

نتيجه گيري:

نمره NACS پس از القای بیهوشی با تیوپنتال سدیم است. این مطالعه ی آیندهنگ بر روی 76 بیمار تحت عمل انتخاب

این مطالعه ی آینده نگر بر روی 76 بیمار تحت عمل انتخابی سزارین انجام شد؛ بیهوشی با استفاده از $760 \, 50/50$ تیوپنتال سدیم $760 \, 40/50$ و سوکسینیل کولین $760 \, 40/50$ القا گردید و با هالوتان و مخلوط $760 \, 40/50$ از گازهای $760 \, 40/50$ ادامه یافت. مایع درمانی و داروهای تجویزی در همه ی بیماران یکسان بود. آپگار دقیقه ی اول و پنجم و $760 \, 40/50$ دقیقه $760 \, 40/50$ ساعت پس از تولد در تمام نوزادان ثبت شد.

11 نوزاد (14/4) دارای $14 \ge NACS$ در 15 دقیقه پس از تولد بودند. تنها 2 نوزاد 2 ساعت پس از تولد $NACS \le 34$ داشتند. هیچ کدام از نوزادان 24 ساعت پس از تولد $NACS \le 34$ نداشتند. بیشترین فراوانی نمره ی NACS در تمام زمانها از 38 تا 40 بود. در تمام زمانها تفاوت معنی داری از نظر (p=0/0001).

در مورد NACS و آپگار با تیوپنتال سدیم، از نظر بالینی تفاوت معنی داری وجود نداشت. بین NACS و آپگار در همه زمان ها رابطه مستقیم وجود داشت.

NACS، تیوپنتال سدیم، اَپگار، القای بیهوشی، سزارین

تعداد صفحات:

واژگان کلیدی:

تعداد جدولها:

تعداد نمودارها:

تعداد منابع: 10

د کتر میترا جبل عاملی، دانشیار گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

أدرس نويسندهٔ مسئول:

E-mail: jabalameli@med.mui.ac.ir

مقدمه

سزارین شایعترین عمل جراحی بیمارستانی در آمریکاست (1). اکثر داروهای بیهوشی که به مادر در جریان حاملگی تجویز میگردد، با مقادیر متفاوت می تواند از جفت عبور کرده، باعث تضعیف جنین شود. میزان تضعیف جنین بستگی به مقدار دارو، زمان تجویز و عوامل تأثیرگذار بر عبور دارو از جفت به جنین دارد (1-1). تیوپنتال سدیم از داروهایی است که به طور شایع هنگام القای بیهوشی در سزارین به کار می رود و می تواند از جفت عبور کرده، به جنین برسد (1).

برای ارزیابی جنین و سلامت نوزاد از معیارهایی نظیر نمره آپگار، آزمون معیارهایی نظیر نمره آپگار، آزمون ENNS (Early Neonatal Neurobehavioral Scale) نمره NACS و ... استفاده می شود. NACS به عنوان یک تست غربال گری جهت تشخیص تضعیف سیستم اعصاب مرکزی نوزادان رسیده (ناشی از داروها) و همچنین افتراق این اثرات از آثاری که به دنبال ترومای زایمانی و آسفیکسی پریناتال پیش می آید، طراحی شده است (3).

این آزمون دارای 20 شاخص است که هر شاخص می تواند درجهی صفر، 1 و 2 را به خود اختصاص دهد. این شاخصها 5 زمینهی کلی ظرفیت سازگاری (واکنش نسبت به صدا و نور و ...)، تون غیر فعال (برگشت ارتجاعی اندامها و ...)، تون فعال (انقباض فلکسورها، چنگ زدن و ...)، رفلکسهای اولیه (مورو، مکیدن و ...) و مشاهدات کلی (هوشیاری، گریه، فعالیت حرکتی) را در نوزادان ارزیابی می کند. بر فعالیت تستهای دیگر، این آزمون بیشترین تأکید را بر تون فعال داشته، از به کارگیری تحریکات آزار دهند، اجتناب می کند و بدون معطلی یک نوزاد مبتلا به دپرسیون و یا پرتوان را مشخص خواهد کرد (4-3).

نظر به این که در زمانهای پس از تولد نوزاد، آزمون NACS می تواند یک روش مکمل برای ضریب آپگار در ارزیابی نوزاد باشد و علاوه بر آن می تواند تأثیرات تأخیری دارو را نیز نشان دهد (5)، همچنین مطالعات کمتری نسبت به آپگار در مورد تجویز تیوپنتال سدیم و NACS انجام شده است، بر آن شدیم که مطالعهای با هدف تعیین نمره NACS در القای بیهوشی با داروی تیوپنتال سدیم جهت عمل سزارین انجام دهیم.

روشها

در این مطالعه ی آینده نگر، کلیه ی مادران باردار 35-18 ساله با حاملگی 42-37 هفته، کاندید عمل سزارین، بستری در مرکز پزشکی شهید بهشتی اصفهان بررسی شدند. از کلیه ی بیماران رضایت نامه کتبی جهت ورود به مطالعه گرفته شد.

معیارهای خروج از مطالعه شامل وجود بیماریهای زمینه ای، اختلالات تنفسی، اختلالات قلبی، حاملگی عارضه دار و چند قلویی بود. برای کلیه ی بیماران جهت القای بیهوشی تیوپنتال سدیم به میزان 4 mg/kg و سوکسینیل کولین به مقدار 1/5 mg/kg تجویز شد. پس از لوله گذاری تراشه، جهت ادامه ی بیهوشی از هالوتان از لوله گذاری تراشه، جهت ادامه ی بیهوشی از هالوتان 0/5 MAC و مخلوط گازی اکسیژن و 0/5 به میزان 0/50 استفاده شد. سپس از شل کننده عضلانی آتراکوریوم به مقدار 0/50 mg/kg و پس از خروج نوزاد و کلامپ بند ناف از فنتانیل به میزان 0/51 mg/kg فنترل خونریزی رحمی نیز اکسی توسین به میزان 0/51 ستفاده شد؛ جهت کنترل خونریزی رحمی نیز اکسی توسین به میزان 0/51 از واحد در لیتر انفوزیون گردید.

تنفس مکانیکی (با تعداد TV:10 cc/kg و TV:10 cc/kg)، نحوهی مایع درمانی و نوع و میزان داروهای دریافتی در

بیماران یکسان بود. بلافاصله پس از تولد، ضریب آپگار دقیقه ی اول و پنجم نوزاد و نمره ی NACS در دقیقه ی 15 ثبت شد؛ سپس در بخش توسط همان فرد نمره ی NACS پس از 2 ساعت چک شد. در صورت نمره ی NACS بس از 2 ساعت پس از تولد دوباره شبت گردید، نمره ی آن در 24 ساعت پس از تولد دوباره ثبت گردید، نمره ی NACS بین NACS طبیعی و کمتر یا مساوی 34 غیر طبیعی تلقی گردید. اطلاعات به دست آمده با نرمافزار (SPSS, Inc. Chicago, IL) آنالیز شد. جهت مقایسه ی بین NACS از آزمون T-paired و بیرسون برای تعیین همبستگی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد.

بافتهها

از 76 نوزاد به دنیا آمده، 51/3 پسر و 48/7 دختر بودند. 11 نوزاد در دقیقه ی 15 دارای 34کا۸۸ بودند که از این تعداد 6 نوزاد پسر و 5 نوزاد دختر بودند. 2 ماعت پس از تولد دارای 34کا۸۸۸ بودند. 2 ماعت پس از تولد دارای NACS مودند؛ کلیه نوزادان در 24 ساعت پس از تولد دارای NACS در کلیه نوزادان در 24 ساعت پس از تولد دارای کلیه NACS در آزمون آنالیز کلیه ی زمانها 40-38 بود (جدول 1). در آزمون آنالیز واریانس، میانگین نمره ی NACS در و زمان، اختلاف معنی داری نشان می داد (p=0/0001).

جدول1. توزیع فراوانی NACS در زمانهای مختلف بعد از تولد نوزاد

24 ساعت پس از تولد تعداد (درصد)	2 ساعت پس از تولد تعداد (درصد)	15 دقیقه پس از تولد تعداد(درصد)	نمر هی NACS
0	0	(3/9) 3	≤ 31
0	(2/6) 2	(10/5) 8	32-34
(3/9) 3	(17/1) 13	(22/4) 17	35-37
(96/05) 73	(80/2) 61	(63/1) 48	38-40
39/75±0/73*	38/85±17 *	37/42 <u>+2</u> /7 *	میانگین p < 0/05 *

میانگین ضریب آپگار نوزادان در دقیقه ی اول $9/4\pm0/8$ و در دقیقه ی پنجم $9/4\pm0/8$ بود (p<0/05). هیچ کدام از نوزادان نیاز به اقدامات احیاء نداشتند؛ بین ضریب آپگار و NACS در زمانهای مختلف رابطه ی مستقیم وجود داشت (p<0/05).

بحث

تبادل جفتی مواد از گردش خون مادر به جنین و برعکس از طریق انتشار صورت می گیرد. انتشار مواد به شیب غلظتی مادر به جنین، قابلیت اتصال به پروتئین، فرن مولکولی، حلالیت در چربی و درجه یونیزاسیون بستگی دارد. تیوپنتال سدیم دارویی است که محلول در چربی بوده، دارای وزن مولکولی پایین و محلول در چربی است و می تواند از جفت عبور کند. نمره ی ظرفیت تطابقی و عصبی (NACS) در واقع پاسخ و یا تضعیف سیستم عصبی مرکزی ناشی از داروها را در نوزاد بررسی می کند و در مورد هر معاینه نمره ی صفر، نوزاد بررسی می کند و در مورد هر معاینه نمره ی صفر، یک و دو به ترتیب نمایانگر کاملاً غیر طبیعی، به طور متوسط غیرطبیعی و طبیعی است (3-4).

در مطالعه ی حاضر در زمانهای 15دقیقه، 2 و 24 NACS اساعت پس از تولد تعداد نوزادان دارای 24کاکاکا به ترتیب 11 (14/4) و صفر مورد بود. همان گونه که مشاهده می شود با گذشت زمان، نمره ی NACS بهبود یافته است که این یافته با مطالعات قبلی همخوانی دارد (3-2)؛ به نظر می رسد در دقایق اول غلظت دارو در مغز بیشتر است. در مطالعات قبلی تأثیر داروهای بیهوشی بر NACS نیز ارزیابی شده است. البته در نمره ی NACS، واکنش نوزاد به صدا و نور نیز نمره بندی شده است که تعدادی از تغییرات NACS را به تفاوت این عوامل در محیطهای بیمارستانی نسبت

آپگار بیشتری را به خود اختصاص دادند، نمره ی NACS بیشتری هم داشتند که با مطالعات قبلی همخوانی دارد (4).

در پژوهشهای قبلی از عوامل مهم و مؤثر در انتقال رحمی دارو به جنین طولانی بودن مدت زمان برش رحم تا خروج نوزاد و همین طور طولانی بودن مدت زمان القای بیهوشی تا کلامپ بند ناف مطرح شده است که می تواند NACS را تحت تأثیر قرار دهد (10-9). به طور خلاصه، نظر به متعدد بودن شاخصهای NACS و تأثیر عوامل محیطی، مادری، جراحی و ییهوشی بر روی آن پیشنهاد می شود که مطالعات بعدی با در نظر گرفتن این عوامل و یکسان ساختن آنها از نظر این شاخصها با در برگیری تعداد نمونههای بیشتر انجام شود.

دادهاند (6). همچنین بیشتر مطالعات NACS را تنها در 2 و 24 ساعت پس از تولد ارزیابی نمودهاند و در واقع این معاینات را به عنوان بررسی پیش آگهی اولیه (primary outcome) نوزاد تلقی نکردهاند؛ همچنین با توجه به این که نمرهبندی نیاز به تجربه و آموزش دارد، فردی که نمره که NACS را ارزیابی میکند را در این مطالعات دخیل دانستهاند (5،7).

Kuhnert و همکاران در بررسی نوزادان، تأثیر متغیرهایی نظیر ترکیب چند دارویی حین بیهوشی و پس از آن در مادر و نوزاد را در بررسی NACS مطرح کردهاند (8).

در مطالعهی حاضر رابطهی مستقیمی بین NACS و ضریب آپگار وجود داشت. یعنی نوزادانی که نمرهی

منابع

- **1.** Birnbach D. Anaesthesia for Obstetrics. In: Miller RD. Miller's Anaesthesia. 6th ed. Philadelphia: Churchill Livingstone; 2005. p. 2308-15.
- **2.** Reynolds F (Editor). Effects on the Baby of Maternal Analgesia & Anaesthesia. London: W.B. Saunders; 1993. p. 191-220.
- **3.** Brockhurst NJ, Littleford JA, Halpern SH. The Neurologic and Adaptive Capacity Score: a systematic review of its use in obstetric anesthesia research. Anesthesiology 2000; 92(1):237-46.
- **4.** Amiel-Tison C, Barrier G, Shnider SM, Levinson G, Hughes SC, Stefani SJ. A new neurologic and adaptive capacity scoring system for evaluating obstetric medications in full-term newborns. Anesthesiology 1982; 56(5):340-50.
- **5.** Abboud TK, Nagappala S, Murakawa K, David S, Haroutunian S, Zakarian M et al. Comparison of the effects of general and regional anesthesia for cesarean section on neonatal neurologic and adaptive capacity scores. Anesth Analg 1985; 64(10):996-1000.

- **6.** Yau G, Gin T, Ewart MC, Kotur CF, Leung RK, Oh TE. Propofol for induction and maintenance of anaesthesia at caesarean section. A comparison with thiopentone/enflurane. Anaesthesia 1991; 46(1):20-3.
- 7. Gin T, O'Meara ME, Kan AF, Leung RK, Tan P, Yau G. Plasma catecholamines and neonatal condition after induction of anaesthesia with propofol or thiopentone at caesarean section. Br J Anaesth 1993; 70(3):311-6.
- **8.** Kuhnert BR, Linn PL, Kuhnert PM. Obstetric medication and neonatal behavior. Current controversies. Clin Perinatol 1985; 12(2):423-40.
- **9.** Abboud TK, Zhu J, Richardson M, Peres dS, Donovan M. Intravenous propofol vs thiamylalisoflurane for caesarean section, comparative maternal and neonatal effects. Acta Anaesthesiol Scand 1995; 39(2):205-9.
- **10.** Elhakim M, El Kott M. Intravenous fluid load and neonatal recovery: A double blind study in mothers undergoing caesarean delivery. Acta Anaesth Ital 1994; 45(suppl 1): 27-31.

Short Communication

Journal of Isfahan Medical School Vol 25, No 86, Fall 2007

Received: 19.11.2006 Accepted: 29.10.207	Evaluation of Neurologic and Adaptive Capacity Score after Induction with Thiopental in Cesarean Section		
	Mitra Jabalameli MD*, Hajar Barati MD**, Sharareh Taheri BS***.		
	* Associate Professor of Anesthesiology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences ** General Practitioner, Isfahan University of Medical Sciences *** Nurse, Isfahan University of Medical Sciences		
Background:	Abstract		
	The neurologic and adaptive capacity score (NACS) is a multi-item		
	scale to measure the effects of intrapartum drugs on the neonate. The		
	purpose of this study was to assess NACS after induction with		
Methods:	thiopental. In this prospective study, for 76 elective cesarean section parturient,		
TVICTITOUS.	anesthesia induced with thiopental 4 mg/kg, succinyl choline 1.5 mg/kg		
	and maintained with halothane and N2O/O2 (50/50). Iv fluids and all		
	drugs administration were similar in all patients. Apgar (1th, 5th) and		
	NACS were checked 15 minutes, 2 and 24 hours after birth.		
Findings:	Eleven neonates (%14/4) had NACS \(\le 34, 15 \) minutes after birth. Only		
	two neonates had NACS \(\leq 34, 2 \) hours after birth. None of them had no		
	NACS≤34, 24 hours after birth. There was significant difference for NACS in all 3 times (p=0.0001). The most frequency of NACS was		
	38-40 in all the times.		
Conclusion:	There was no significant changes in neuro adaptive and Apgar scores		
	clinically.		
	There was direct correlation between NACS and Apgar in all the		
	times.		
Key words:	NACS, thiopental, Apgar, induction, cesarean		
Page count:	5		
Tables:			
Figures: References:	0 10		
Keleleliæs:			
Address of	Mitra Jabalameli MD, Department of Anesthesiology, School of Medicine, Isfahan University		
Correspondence:	of Medical Sciences, Iran.		
Sorrosporiacióo.	E-mail: jabalameli@med.mui.ac.ir		